
Prof. dr Feliks Araszekiewicz (1895-1966)

Biuletyn Polonistyczny 9/26/27, 152-153

1966

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wydziale Dziennikarskim Uniwersytetu Warszawskiego (od r.1954 jako profesor nadzwyczajny). W latach 1955 - 1957 oraz 1961 - 1966 pełnił funkcję zastępcy dyrektora Instytutu Badań Literackich Polskiej Akademii Nauk.

Był członkiem komitetów redakcyjnych Wydania Narodowego i Wydania Jubileuszowego "Dzieł" Adama Mickiewicza oraz Komitetu Organizacyjnego Roku Mickiewiczowskiego.

Prof.dr Henryk Wolpe był inicjatorem i założycielem "Biuletynu Polonistycznego", który redagował od początku, tj. od r. 1958, aż do śmierci.

PROF. FELIKS ARASZKIEWICZ

(1895 - 1966)

W dniu 30 maja 1966 roku zmarł w Lublinie profesor nadzwyczajny Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego dr Feliks Araszkievicz.

Urodzony 14 stycznia 1895 r. w Zamołodyczach w powiecie włodawskim, kształcił się w szkołach średnich Radomia, Białej Podlaskiej i Lublina. Maturę otrzymał w roku 1913 w Lublinie, po czym rozpoczął studia polonistyczne na Uniwersytecie Jagiellońskim. Lata pierwszej wojny światowej spędził na terenie Rosji; po uzyskaniu eksternistycznej matury rosyjskiej w Tyflisie studiował slawistykę na Uniwersytecie Moskiewskim. Po powrocie do kraju pracował w szkolnictwie średnim w Lublinie. W 1924 r. uzyskał stopień doktora filozofii na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. Od r.1929 aż do wybuchu wojny pracował w Kuratorium Okręgu Szkolnego Lubelskiego, pełniąc funkcję wizytatora szkół średnich, a przez kilka lat - naczelnika Wydziału Szkół Średnich, Od roku 1946 prowadził wykłady zleczone z zakresu dydaktyki nauczania języka i literatury polskiej w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. W 1947 r. habilitował się na podstawie rozprawy "Bolesław Prus. Filozofia, kultura, zagadnienia społeczne". W roku akad. 1948/49 objął kierownictwo I Katedry Historii Literatury Polskiej w KUL. Tytuł profesora nadzwyczajnego otrzymał w 1960 r. Z dniem 1 października 1965 r. przeszedł na emeryturę.

Do ważniejszych prac F. Araszkiewicza należą: "Bolesław Prus i jego ideały życiowe" (1925), "Hieronim Łopaciński" (1928), "Pozytywizm polski" (1946), "Bolesław Prus. Filozofia, kultura, zagadnienia społeczne" (1948), "Prus w świetle własnej biblioteki" (1951). Ogłaszał szereg nieznanych rękopisów Bolesława Prusa.

Inne rozprawy i artykuły dotyczą najczęściej literatury okresu pozytywizmu i Młodej Polski (wśród nich kilka prac o Żeromskim). Drobniejsze studia i artykuły zebrał w dwóch tomach: "Refleksy literackie" (Lublin 1934) i "Dzieła i twórcy" (Warszawa 1957). Pod jego redakcją ukazała się księga zbiorowa na 50-lecie Biblioteki im. Hieronima Łopacińskiego w Lublinie (1957) i zbiorowa książka o życiu i działalności prof. Juliusza Kleinerja (1961).

Prof. Araszkiewicz brał również czynny udział w regionalnym ruchu kulturalnym: był członkiem i długoletnim wiceprezesem Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Lublinie, Lubelskiego Towarzystwa Miłośników Książki, Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickiewicza, miejscowego Oddziału Związku Literatów Polskich. W latach 1928-1929 był redaktorem czasopisma "Region Lubelski". Był też inicjatorem i kierownikiem naukowym organizacji Muzeum Bolesława Prusa w Nałęczowie.

Za swoją działalność w środowisku lubelskim był dwukrotnie wyróżniony nagrodą Wojewódzkiej Rady Narodowej oraz nagrodą literacką miasta Lublina. W roku 1938 odznaczony został Złotym Krzyżem Zasługi, a w r. 1957 - Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Dr ROMAN WOŁOSZYŃSKI

(1928 - 1966)

2 czerwca 1966 r. zmarł we Wrocławiu po ciężkiej chorobie dr Roman Wołoszyński, adiunkt Instytutu Badań Literackich PAN - historyk literatury polskiego Oświecenia i edytor, krytyk teatralny.

Roman Wołoszyński urodził się 17 stycznia 1928 roku w Grodzisku na Wileńszczyźnie jako syn leśniczego. Od początku wojny, po tragicznej stracie obojga rodziców, tułaczka okupacyjna dała mu poznać twarde życie. Pracował jako młodociany ro-